

Kronieken november 2015

01/11: Allerheiligen in de gevangenis. Controle, ook op de schoenen, koffie en koekjes, wij zijn ook gevraagd om te blijven eten!

Priester André Quintelier, proost van het ACW en deeltakken, ... gaat voor. Hij heet iedereen welkom: vandaag herdenken we allen die ons zijn voorgegaan, die we graag hebben gezien, en natuurlijk ook Guido, die er verleden jaar nog bij was!

We bidden en we zingen, onder de kundige leiding van Hilde, en we luisteren naar de lezing van het evangelie (Johannes 11, 17-27, gekozen door Elke), het verhaal over geloven in Jezus.

In het evangelie komen we twee mensen tegen met de naam Lazarus. Eén is de arme Lazarus, bedekt met zweren, die bedelt aan het huis van de rijke man. Vandaag gaat het over die goede vriend van Jezus, die ook twee zussen heeft, Martha en Maria. Jezus is gevraagd, maar stelt het uit, pas dagen later gaat hij bij Lazarus, die al gestorven en begraven is (letterlijk: hij stinkt al!). In feite moeten we hierbij denken: waar Jezus is, is géén dood! Dood is natuurlijk verschrikkelijk, dood breekt af, dood mogen we niet minimaliseren. Maar als mensen kiezen voor Jezus, dan kiezen ze voor leven, want dood is niet het einde! In feite kunnen we allemaal heilig worden. Heiligheid wordt hierdoor bepaald: we moeten onze eigen fouten erkennen, we worden niet heilig door eigen prestaties en we moeten dienstbare mensen zijn! Daar kunnen we allemaal aan voldoen ...

Wij bidden voor elkaar, zingen van de 'Heer van hierboven', het lied dat Guido ons voorzong en van 'De steppe die zal bloeien' (denk aan de Atacamawoestijn!). Wij krijgen een aandenken aan deze dag met een mooie tekst van Hanna Lam over de mensen van voorbij, die in het licht zijn, die we niet vergeten!

Sommigen kunnen hier blijven eten, allen zijn we uitgenodigd, ik ga naar mijn lege huis ...

Effataviering van 07/11/2015. Chris verwelkomt; het valt op: buiten is het warm. Maar hierbinnen ook! Dan gaan Bernadette en Fons ons voor in deze viering.

Als je het evangelie van vandaag (Marcus 12,41-44) voor de eerste keer leest, is dat precies een filmscenario uit Jezus tijd. Stel u voor, wij zijn in Jeruzalem en we zoomen in op de tempel. Er zijn veel pelgrims in deze periode, geldwisselaars zorgen ervoor dat geen Romeins geld in de tempel komt. Er staan dertien grote offerkisten voor het offer in geld.

In close-up zien we een rijke man, die wat rondkijkt, dan veel geld in de offerkist laat rinkelen, en tevreden kijkt: hebben ze het gezien? Na hem komt een klein vrouwtje, een arme weduwe, die stil wat kleingeld in de offerkist laat vallen. Maar Jezus komt nu in beeld: hij zegt dat die arme vrouw alles gaf dat ze zelf voor haar leven nodig had. Hij kijkt niet naar wat ze geven, dan zou het over vrijgevigheid gaan, maar hoe ze geven!

Die arme weduwe offert van haar armoede alles waar ze van leven moet, ze verlaat zich helemaal op God, God als haar vader, die voor haar zal zorgen: ze vertrouwt zich toe aan God. Wij vertrouwen meestal alleen onszelf, maar Jezus geeft ons bovendien het geluk: in het geven vind je geluk. Als je jezelf geeft dan begint pas je vreugde, je rijkdom, niet later, maar nu al! Jezus kijkt naar het hart van de mens, hij laat zich niet imponeren door rijkdom, door mateloos geven!

Denk aan lied 30:

Wie wil leven moet zich geven, moet het wagen op weg te gaan!

Wie voor zichzelf wil leven, en wie niet op weg wil gaan,
kan de andere mens niets geven en kan niet in God bestaan!

Wij hebben brood gebroken en gedeeld, gebeden om vergetelheid te vermijden, voor Henk Erinkveld die geopereerd wordt, voor Congo waar men vecht tegen bittere armoede, en voor onze nieuwe aartsbisschop.

Er blijft altijd tijd voor koffie en wat napraten!

Hoe zegt C. Desoete het: *'Wat je geeft en hoe je het geeft zegt niets over wat je hebt en kunt, maar alles over de rijkdom van je hart.'*

13/11: Koorrepetitie met orkest: Eerst repetitie allemaal samen, het orkest in de kapel. Dan repeteren met orkest. Wij zingen zowat alle liederen om ze verder in te oefenen. Lied 411 'Dance

and Sing', daarvan is de melodie wel bekend, maar het is de opvolging van de zinnen die moeilijkheden veroorzaakt; nu ja het gaat ook! Voor het eerst is nu ook de volgorde der liederen bij het zingen bekend: die volgorde wordt nog officieel medegedeeld.

14/11: Effataviering en GEVI: Chris verwelkomt kort de gemeenschap: wij komen hier tot rust. Pater Andreas en Ludwin gaan voor. Wij zijn aan het einde van het liturgisch jaar. Jezus gaat verder door, nu met vier leerlingen, wellicht een verwijzing naar de algemeenheid van het vertelde van wat er gaat gebeuren en het einde ... Wij lezen Marcus 13, 24-32: apocalyptische woorden over het einde der tijden! Het is een moeilijke situatie die naar het einde loopt: goden (hemellichamen vallen uit de hemel), koningen, farao's en keizers verliezen hun macht, het einde komt.

Maar in feite gaat het niet over het einde, maar wel over een nieuw begin met het verhaal over de vijgenboom! Vele jaren geleden begon de oorlog in de Westhoek, nu moeten vluchtelingen hun vredevol bestaan inruilen voor de illegaliteit en gisteravond was het zwarte vrijdag in Parijs! Boeddhisten moeten ook tempels sluiten in Japan, bij gebrek aan interesse van de jonge mensen. Maar zijn woorden blijven nagalmen: *"Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen niet voorbijgaan!"*

Dan delen we brood en wijn, zoals hij het ons heeft gevraagd en we zingen hierbij tafelgebed 110.

We bidden voor een goede vriend die opnieuw moet geopereerd worden, voor alle kinderen en jongeren die de warmte van een huis en van een gemeenschap moeten missen, voor vrijwilligers die angst hebben voor wijzigingen en we danken voor de catechese en voorbereiding. Mogen zijn woorden nooit voorbijgaan!

Enkele mededelingen, onder meer over een bezoek aan de werken in de Voskenslaan en dan zijn er boterhammen (chocoladebrood en kramiek) met koffie of chocolademelk, ook voor onze 'gasten' uit Vurste.

20/11: Koorrepetitie. Aangezien de mensen in de kapel zullen zitten moeten wij, als koor, op 'het koor' staan! Dus oefenen maar! Vermoedelijk beginnen we met lied 410 Carol of the Magi [meidzai], de mannen komende van achter uit de kapel (niks voor mij want ik ga niet stabiel genoeg!) en dus repeteren we alle liederen o.a. 406 'Noe! Noe!' (maar nu met de lijnen 103 en 106, en dan 'van ensentens'), 411 'Dance and sing' en 412 (een Medley met verschillende teksten voor vrouwen en mannen, voor de eerste keer!).

21/11 Bezoek project Voskenslaan om 15.00 uur. Ik ben er niet, maar Annette heeft een korte impressie van het bezoek gestuurd:

'We waren met zesentwintig, vooral mensen van Effata, maar ook een viertal van buiten en pater Winfried, redemptorist van Bochum (D). Walter VW geeft eerst een korte introductie en leidt ons dan rond gedurende een uur. De studentenflats in opbouw maken geen deel uit van het parelproject en die bezoeken we dan ook niet. De ondergrondse parkeergarage is natuurlijk het verst gevorderd, maar we krijgen toch een goed beeld van de ruimtelijke indeling van de andere gebouwen zoals de ontmoetingsruimte, de kapel, de wooneenheden, de ateliers, ... Het is nog allemaal een beetje prematuur, maar de komende zomer wordt het een stuk duidelijker. Een nieuw bezoek in juni 2016 is in het vooruitzicht gesteld. Maar het is nu ook al de moeite!' (Bedankt Annette!)

Om 16.45 uur komt de **Mediatiegroep** bijeen. Walter VW heeft een impulstekst gestuurd, een uittreksel: '(...) Maar ik merk dat ik telkens terugkeer naar de eenvoud. Ik moet dan vaak denken aan het verhaal van die abt die een jonge monnik de opdracht geeft om een dag lang naar water op zoek te gaan. De jonge monnik begint gedreven te graven maar na een uurtje vindt hij geen water en dus gaat hij koortsachtig op een andere plek gaan graven. Tegen het einde van de dag is het terrein helemaal omgewoeld maar heeft hij geen water gevonden. Bij valavond komt de abt terug en merkt de vermoeide jonge monnik op die eerlijk meldt dat hij geen water heeft gevonden. De abt heeft een suggestie in reserve. Als je nu de hele dag op dezelfde plek had gegraven had je zeker water gevonden. Deze wijsheid helpt me vaak om terug te keren naar de eenvoud van de meditatie. (...) Ik denk echter dat de oude abt gelijk heeft. Je wekkertje zetten. Je ontspannen op een stoel met de voeten op de grond en rechte rug neerzetten. Zachtjes je ogen sluiten en je mantra of gebedswoord vriendelijk beginnen herhalen. (...)'

Op het gebruikelijke uur is er de **Effataviering**. Een jaar geleden stierf Guido, heel onverwacht. Een jaar zonder Guido. Frans C verwelkomt de gemeenschap: bid om staande te blijven! Walter VW en pater Gaston gaan voor. Wij zijn hier vandaag voor twee mensen: voor Jezus, de man van Nazareth en voor Guido, de man van Aalst. Guido prikkelde onze geest, hij had zijn eigen stijl, hij nam ons mee in zijn dialoog, hij had iets van de joodse rabbijnen: hij beantwoordde een vraag met een vraag, hij werkte met vraag en antwoord, tegen recht kon je het niet halen: Geef maar eens antwoord op deze vragen: *“wat en waartoe?”*

Vandaag lezen we in het evangelie (Johannes 18, 33b-37) over Pilatus op zijn troon, koninklijk, en Jezus, gevangen en gewoon. Pilatus wil waarheid horen, Jezus is een meester in dialoog, maar hij wil ook vermijden dat hem woorden in de mond gelegd worden die hij niet gezegd heeft! Maar ze proberen elkaar toch minstens te verstaan! Denk aan wat Confucius zegt: *“Traditie is niet de as bewaren, maar wel het vuur doorgeven.”*, zullen we dus vuur maken of vuur doorgeven? Denk aan de Voskenslaan: daar wordt Guido's droom werkelijkheid!

Wij hebben gebeden om begeesting in eigen kracht, om kinderen vrij te laten, graag zien sterft niet! Iemand zegt: *“Jammer dat pater Guido dood is”*, ja, daar wordt om gehuild en gesnikt! Maar we zijn ook dankbaar dat we broer zijn van Guido in Jezus: het is een aansporing om altijd dienstbaar te zijn; we denken vandaag ook aan Elien in Engeland, als met een rode draad. Op de vooravond van de Advent bidden we voor die donkere wereld buiten, om hoop en toekomst.

In deze viering zongen we Guido's geliefde liederen.

Uit een viering in P C Dr. Guislain heb ik volgende tekst genomen (niet over Guido, maar het kan toch!).

Het is uw hoop
dat mensen in eenvoud en dienstbaarheid
met elkaar kunnen leven.
Ga ons voor op die weg
en begeleid ons.

Uit de bezinning van Walter Van Wouwe van 21/11/2015 over die fatale donderdag 20 november 2014: 'Reacties in alle kleuren: stilte, woorden, verhalen, herinneringen, liederen, elkaar terugvinden, en vooral heel veel tranen van verdriet. De man van Aalst, geprikkeld door die man van Nazareth had in ons, het visioen van water, wijn en brood, voor iedereen weer tot leven gebracht.

Een jaar lang hebben we het beste van onszelf gegeven om wat Guido ons heeft voorgedaan en voorgezegd op te nemen en verder te laten groeien ... Schouder aan schouder, gedreven door die onzichtbare brug tussen hemel en aarde, gebouwd uit hartverwarmende liefde, heeft hij ons al die tijd samen gehouden.

Guido, bedankt om vanavond met ons mee te vieren. Je bent onze engel, onze spionkop. Guido, zorg jij waar je bent goed voor diegenen die er met je zijn, doe zeker de groeten aan Alfonsus en Clemens van ons. We zullen blijven zorgen voor elkaar.

Wij zullen die oase van warmte, vriendschap en kwetsbaarheid in het hart van de stad Gent, waar jij van droomde, bouwen op de maat van Jezus.

Broer, makker, vriend, confrater, meester het ga je goed hierboven.'

Na de viering is er gelegenheid tot verder praten, maar Lou en ik moeten nog naar een ander feestje: onze oudste zoon is 50 jaar geworden en er is feest!

Koorrepetitie op 27/11. Natuurlijk weer op het koor, om het gewoon te worden, nu zonder orkest, maar met regeling van de standplaatsen: de kleintjes vooraan, de groteren achteraan. Op de snijlijn van sopranen en tenoren geeft dat wel wat moeilijkheden! Wij herhalen alle liederen tot de tijd op is, lied 411 (Carol of the Magi) zal er wel iets anders uitzien, anders kan de cello niet volgen ... Voor lied 407 weten we nu welke stemmen de strofen zullen zingen, bij lied 144 speelt het orkest 'iets' tussen de strofen, bij lied 409 zullen mensen de 'kleuren' tonen, bij lied 406: de maten snel en luid zingen. En dan nog eens oefenen voor lied 411, maar hoe het er echt zal uitzien?

Effataviering van 28/11: Chris verwelkomt de gemeente met de wens van het jaar: wij beginnen een nieuw kerkelijk jaar! Ignace en pater Gaston gaan ons voor in de viering.

Advent: van adventus, komst: dit jaar staan op de advent affiche twee woorden: 'Kom en zie'.

Wat zien we nu beter dan voorheen? Welke schatten van mensen of van Jezus de Christus? We hangen onze herontdekte schatten aan een waslijn; volgende week is er een kindermoment met die schattenkoffer! Op derde advents dag is er een speciale plaats voor Welzijnszorg met ene zoektocht naar die schat in ons. Wij zingen lied 95 'In onze donk're nacht', telkens weer, als een mantra.

We luisteren naar het evangelie: Lucas 21, 25-28 en 34-36 waarin Jezus een dubbele boodschap meegeeft. Enerzijds een somber beeld van verwarring en radeloosheid in een wereld vol angst. Een wereld waarin de verheerlijkte Jezus zeer snel zou terugkomen, wat niet gebeurde en nog niet gebeurd is. Daarom is er ook die tweede boodschap van verlossing, van waakzaam zijn, eigentijdser dan het lijkt! Sleutelwoorden zijn: uitkijken naar verlossing, waakzaam zijn, bidden en standhouden.

Maar hoe breng je dat samen met het zoeken naar de schat in ons? Wat doen we met al die liefde en bemoediging die we hier krijgen? Hoe doen we dat bezinken, naar de wortels van ons verlangen om een goed mens te zijn? Eenvoudig: onze schat is waar ons hart is! Maar hoe houden wij die wortels levensvatbaar en gezond? Om te beginnen: doe onmacht en geestelijke armoede weg, wetend dat we zwak mogen zijn! Geef Jezus ruimte diep in ons, laat hem vrede en vrijheid doen groeien. Groeien in gemeenschap.

Dat is die vraag die telkens terugkeert: 'Hoe doe je dat zonder Guido?' Vooreerst: wij leven niet zonder Guido en ten tweede: wij zijn onderweg, arm maar vrij! Een schat moet je naar boven laten komen, en dat doet hij, tot onze verrassing, daar moeten wij mee verder werken, daar zijn we vrij in, vrij om dienstbaar te zijn, dankbaar voor die schat, toelevende naar kerstmis, mét Jezus, als de mens die naast je is.

We hebben brood gebroken, wijn gedeeld, en vrede gewenst en gebeden en gedankt, gedankt voor een bezoek aan Wittem dat duidelijk maakte hoe redemptoristen werken en geïnspireerd zijn, gebeden voor een goede vriendin die heeft besloten om in te slapen, gebeden voor wijsheid op de Klimaatconferentie in Parijs, voor ervaren mensen in de geriatrie afdeling in ziekenhuizen, voor goede palliatieve begeleiding en aanvaarding.

Advent gaat verder ook in de volgende maand! En de reis naar Italië (Rome, Napels en Scala) kan ook in mei of in juli volgend jaar zijn. Caië vraagt een voorkeur te laten kennen!

Er is tijd voor koffie en voor praten, voor dienstbaar zijn en voor liefde tonen!

Een zeer winderig en eerder nat einde van de maand. De witte camelia bloeit en heeft al last gehad van één vorstnacht, de gele naaktbloeiende jasmijn staat volop in bloei. Wie zegt er dat er geen lente komt?

Wouter, zondag 29 november 2015